

چَم و خَم گرد گیری

مرجان دهقان | روزنامه نگار

رفقا سلام!

«فاطمه ایرانی» رو می شناسین؟
خب البته حق دارین اگه حتی اسمش رو
هم نشنیده باشین چون موضوع مال ۱۰۲ سال پیشه!
در سال ۱۳۹۷، در چنین روزی اولین شناسنامه ایرانی به اسم
این خانم ثبت شد. تا قبل از اون همه سند مربوط به هویت آدم‌ها چیزی
بود که اطرافیانثشون توی صفحه اول قرآن و بازمانده‌هاثشون روی سنگ قبرشون
ثبت می کردن. اگر پدر بزرگ و مادر بزرگ‌هاثون هنوز هم تاریخ تولد نوده‌ها رو
این طوری حفظ می کنن، نتیجه نسل به نسل منتقل شدن این عادت
قدیمیه.

شماره پیامک ۲۰۰۰۹۹۹
شماره تلگرام ۰۹۳۵۴۳۹۴۵۷۶
تلفن تحریریه ۰۵۱۳۷۶۳۴۰۰

گرد و خاک چوب، شیشه، فلز و اشیای مختلف را نمی شود با یک روش تمیز کرد. اگر با همه وسایل مثل هم برخورد کنید، ممکن است به آن‌ها آسیب بزنید یا کیفیت ترشان کنید. اولین قدم، پاک کردن خاک روی اشیای یک پارچه خشک، نرم و بدون پرز است. حالا برای بر طرف کردن لکه‌های سطح هر شیء باید جنس آن را در نظر بگیرید. مثلا لکه‌های یک وسیله چوبی را به دلیل بافت آسیب پذیرش، نباید با محلول پاک کننده قوی یا آب پاک کنید. اگر لکه قدیمی مثل پارافین روی سطح چوب خشک شده است، آن را تراشید. سشوار را با درجه کم روی آن بگیرید. وقتی کمی تازه شد، با دستمال نرم پاکش کنید. در تمیز کردن اشیای فلزی هم باید احتیاط کنید. فلز خیلی زود لکه می شود. اگر لکه‌ها را سریع تمیز نکنید، پاک کردنش سخت تر می شود. حتی ممکن است بعد از مدتی سطح آن تیره و کدر شود. در همه این موارد، پولیش جواب می دهد. سطح وسیله فلزی تان را کاملا تمیز کنید، بعد با براق کننده آن را جلا بدهید. اگر لکه‌ها خیلی عمیق نباشند، خوراکی هایی با خاصیت اسیدی هم می توانند جایگزین براق کننده باشند. مصیبت تمیز کاری اما شیشه و آینه است. هر طر فشر را که پاک می کنی، آن طرف تر لکه می شود. استفاده از پارچه های نخی و کاغذ، می تواند کار را کمی آسان تر کند. دستمال را کمی مرطوب و کل سطح را تمیز کنید. بعد با کاغذ روی رد دستمال بکشید و آن را محو کنید. اگر لکه های قدیمی روی شیشه مانده است، پاک کننده ای مثل استون می تواند از عهده کار بر بیاید. پنبه را به استون آغشته کنید و چند بار روی لکه بکشید.

پرونده های مجهول

افشاگری پیش از مرگ: فرازمینی ها وجود دارند!

دانشمند آمریکایی در سال ۲۰۱۴ با ارائه مشخصاتی از فرازمینی ها ادعا کرد آن ها واقعیت دارند

فاطمه قاسمی | روزنامه نگار

از گذشته های خیلی دور، بشر برای تحقق رویای کشف فرازمینی ها تلاش بسیاری می کرد و با گذشت زمان و پیشرفت علم و فناوری، سرانجام توانست دست کم سیاره های اطراف خود را با تلسکوپ ها کند و کاو کند. امروزه دانشمندان قادرند با استفاده از تلسکوپ های رادویی، جزئی ترین سیگنال های فضایی را هم ردیابی کنند؛ از جمله دانشمندی آمریکایی که با ادعای عجیب پیش از مرگش درباره وجود موجودات فضایی، سروصدای زیادی به پا کرد. در پرونده مجهول این هفته به این ادعا می پردازیم.

بوشمن: موجودات فضایی شبیه ما هستند

«بوشمن» یکی از دانشمندان منطقه ممنوعه ۵۱ بود که پیش از مرگش در سال ۲۰۱۴، تجربیات محرمانه اش درباره موجودات فضایی را در گفت و گوی ویدئویی با مهندس هوا فضا «مارک پترسون» افشا کرد. او در ۴۰ سال فعالیتش در این منطقه شاهد آزمایش ها و رویدادهای عجیب و غریبی بوده که شنیدنش برای ما شبیه یک داستان علمی-تخیلی است. به ادعای او، این موجودات از ۲۳۰ سال قبل، ایستگاه فعالیت شان را در منطقه نوادا راه اندازی کردند و برخی از آنان مرگ شان در همین محل مشغول کار هستند. به گفته بوشمن، آن ها با قد ۱/۵ متری همچون انسان ها دارای سر، گردن، دو دست و دو پا یا ۱۰ انگشت هستند. انگشتان این موجودات به هم چسبیده و بلندتر از انگشتان انسان هاست و از طریق تله پاتی با انسان ها ارتباط برقرار می کنند. بوشمن در ادامه فاش می کند که این بیگانگان ساکن سیاره ای به نام «کوتیتونیا» یا ۶۸ هزار سال نوری فاصله از زمین هستند و سفرشان به زمین تنها ۴۵ دقیقه زمان می برد. این نشان می دهد که موجودات فضایی ظاهر آن قدر پیشرفته هستند که می توانند با سرعتی بیش از نور بین کهکشان ها سفر کنند! بوشمن توضیح می دهد که این موجودات برای سفر به زمین، مسیر پرواز ویژه ای را طی می کنند که در نهایت با سفینه شبقای شکل ۱۱/۵ متری شان در حوالی منطقه ۵۱ فرود می آیند. از آن جا که سفینه آن ها با استفاده از نیروی ضد گرانشی کار می کند، پرواز های شان کاملا بدون صداست. وظیفه بوشمن در آزمایشگاه این مرکز، بررسی بخش های مختلف وسیله نقلیه فرازمینی ها بوده است. او در این گفت و گو اشاره می کند که ۱۹ نفر از همکاران زیردستش در تلاش برای مهندسی معکوس نوعی فناوری پیشرفته در بشقاب پرنده فرازمینی ها، جان شان را از دست داده اند.

باتا تازار

آیا امسال آخرین سال قرن حاضر است؟

مریم ملی | روزنامه نگار

آخرین نوزد قرن، آخرین پاییز قرن، آخرین یلدای قرن؛ این ها عبارت هایی است که امسال زیاد شنیدیم. هر کسی درباره هر چیزی حرف می زد، به نحوی حرفش را به آخرین مناسب قرن وصل می کرد اما آیا واقعا امسال، آخرین سال قرن حاضر بود و یا سال ۱۴۰۰ قرن عوض می شود؟ بعضی ها می گویند پایان سال ۱۳۹۹ یعنی قرن تمام شده است و قرن بعدی از اول فروردین سال ۱۴۰۰ شروع می شود در حالی که این یک اشتباه رایج است. چرا؟ همه چیز بر می گردد به این که مبدأ محاسبه سال هجری شمسی از چه زمانی در نظر گرفته شده باشد و یک قرن چطور حساب شود. در تقویم ما ایرانی ها که توسط «عبد الغفار خان نجم الدوله» تکمیل شده و به شکل امروزی اش در آمده است، مبدأ یعنی اولین سال شروع محاسبه تقویم از یکم فروردین سال هجرت پیامبر (ص) از

دیدنی

چیزهایی که نمی دونی!

خفاش می تواند در یک شب، سه هزار حشره بخورد.	زن بور عسل اگر آموزش ببیند، می تواند مواد منفجره را کشف کند.	مار هائمی تواند روی شیشه بجزد.	در بیشتر پرنده ها وزن پرهای شان از استخوان های بیشتر است.

نزدیک ترین تجربه ای که از کنسرت داشتی؟

خودم: بابا بزرگ هر وقت شام کنسرو لوبیا داشتیم، به کنسرو می گفت کنسرت.

خودت بساز

دست بند های رنگی پنگی بساز

مهسا فارسی | روزنامه نگار

ساخت دست بند های دست ساز، ایده محبوبی است که احتمالا خیلی های تان با آن آشنا هستید. این مقوله آن قدر تنوع دار دو جذاب است که به نظر می رسد پرداختن به آن در «خودت بساز» گزینۀ خوبی باشد. در ستون امروز می خواهیم شمارا با درست کردن یکی از ساده ترین دست بند ها آشنا کنم که جزو هنر های باز یافتنی هم قرار می گیرد. در ادامه ساختن دو جور دست بند را یاد می گیرید؛ یکی با نخ های کاموایی اضافه و دیگری با تکه پارچه های دور یختنی.

همه آن چه نیاز دارید: نوار های پارچه ای رنگی و طرح دار، نخ کاموا، چسب حرارتی، قیچی، شیلنگ آکوریوم

مطمئنا خیلی های تان به دلیل پیدا نکردن حلقه های چوبی یا فلزی مناسب، به سمت ساخت این دست بند ها نرفته اند اما می خواهیم بگویم با روشی بسیار ساده و کارآمد می توانید تعداد زیادی دست بند درست کنید. با استفاده از شیلنگ آکوریوم که به صورت متری تهیه می شود و چندان قیمتی هم ندارد. شیلنگ آکوریوم را به طول دلخواه (متناسب با مچ دست خودتان، مثلا ۲۲ سانتی متر) ببرید. یک تکه سیخ چوبی به طول ۱/۵ سانت را به چسب حرارتی آغشته کنید و داخل یک سر شیلنگ قرار دهید طوری که نیمی از چوب داخل شیلنگ برود. بعد از سفت شدن چسب، سر دیگر چوب را به چسب حرارتی آغشته، شیلنگ را خم و چوب را داخل سر دیگر شیلنگ کنید. حالا حلقه شما شکل گرفته است. (اگر از سیخ چوبی استفاده نکنید باز هم به سادگی می توانید آن را گرد کنید و دو سرش را به هم چسب بزنید و صبر کنید تا خشک شود). همان طور که در تصاویر مشخص است می توانید تکه پارچه های رنگی را به صورت نوار های باریک برش بزنید و دور حلقه ببچانید و ابتدا و انتها و طول مسیر را چسب بزنید. با نخ کاموایی را دور حلقه به شکلی منظم و تمیز بتابانید و ابتدا و انتهایش را چسب بزنید تا خوب خودش را بگیرد.

برای زیباتر شدن می توانید یک منگوله از آن آویزان کنید. اگر کمی ذوق و سلیقه به خرج دهید و در انتخاب تکه پارچه ها و رنگ های کاموا با سلیقه عمل کنید، دست بند های باارزشی خواهید ساخت که قابلیت عرضه داشته باشد و به ایده ای خوب برای شروع یک کسب و کار کوچک تبدیل شود. می خواهی بهش فکر کنی؟ چطور بود؟

آثار شما

جهان پسا کرونا

ساناز موحّد | ۱۶ ساله از بیرجند

کرونا از جهان رخت بست و رفت و ما را با عادت ماسک زدن و پوشیدن دستکش رها کرد. مردم جهان را از یکدیگر دور کرد و به ما آموخت که چیزهای ساده ای مثل دست دادن، بوسیدن، سفر کردن، دورهمی و مهمانی ها و مهم تر از همه سلامتی مان چقدر ارزشمند بود و نمی دانستیم. حالا که نوبت به جهان پسا کرونا رسیده است، می خواهیم به سفر بروم؛ به جای دور یا نزدیک، فرقی ندارد. می خواهیم عزیزانم را یک دل سیر در آغوش بگیرم. می خواهیم از آدم های دروغگو و ریاکار چندین کیلومتر فاصله اجتماعی بگیرم و از آن ها دور شوم؛ دور دور! می خواهیم دلم را به جنگل بزنم و عطر خاک باران خورده را استشمام کنم. دلم می خواهد به جای همه آن روزهای قرنطینه که در خانه ماندم و چشمم را به پنجره اتاق دوختم، شاخه گلی را به آنان که دوست شان دارم هدیه کنم تا رنگ زندگی شان را تغییر دهد و دوباره سبز و روشن شوند. راستش حالا دیگر فهمیده ام که دنیا ارزش غم و اندوه را ندارد و زندگی را نفسی ارزش غم خوردن نیست.